

Moji milí krůžkaři,

dozněly poslední tóny dechovky i cimbálky, zavřela se brána za návštěvníky mého plesového svátku a mně nezbyvá než všem, kdo jste přispěli k jeho zdaru a hladkému průběhu, upřímně poděkovat.

Vaše dárky byly hojné, jejich počet se blížil počtu mých členů, i když jste na mne někteří pozapomněli. Ale, jak to každým rokem bývá, mnozí z Vás dali ne jeden, ale dva, tři, čtyři, pět dáreků. Rekord drží Ing Fajbus, který věnoval hned devatenáct dáreků.

Dárky byly velmi rozmanité: od duši laskajících výtvarných dílek malovaných a keramických, CD, kazet a umělecky provedených perníčků přes mlsné jazýčky lákající bonboniéry, sladké a masové dorty a obložené mísy až ke štíhlým i baculatým lahvinkám, které skrývaly zlatavé i rudé voňavé víno nebo pravou domácí slivovici, Calvados či jinou pálenku. Vyskytly se i dárky zcela kuriózní, jako škvařené vepřové sádlo v tlačencevohavici, ba i tlačenka, klobásy a trvanlivé salámy. Stěžejní cenou byl nazdobený dárkový koš plný dobrot.

Takže díky všem dárcům. Jejich jména si dovoluji uvést v abecedním pořádku: Abrahámová, D'Ambrosovi, Andrášková, Bízová, Bulíčková, Červenka, Danielovi, Divišová, Dokoupil, Donné, Dostálovi, Emmerovi, Fajbus, Filová, Formánková, Gregorová, Hebron, Homola, Hůsková, Chmelařová, Janíková, Janošiková, Jurčová, Karpišková, Kašník, Kolmanová, Konečný, Kopřiva, Kouřilovi, Kovařík, Kratochvilová, Krčmařovi, Krejčí, Kristovi, Kroulík, Kubíci, Kuča, Kučerovi, Linhartovi, Lubalová, Mádlová, Macháčkoví, Maňas, Mareček, Moštěk, Mozga, Musilovi, Ningerovy, Novotný, Omasta, Pavlíková, Pazourková, Pecho, Pešková, Plívová, Podbrdská, Pokorný, Poláková, Pospíšilová, Privarčák, Rampula, Rosenbergová, Saul, Skalníkovi, Skýbová, Smělík, Stöhrovi, Šácha, Šebesta, Šmídová, Štempelovi, Štěpánek, Šustr, Vala, Veselých, Veškrnová, Viktorin, Vyšinský, Zablatský. Děkuji též neznámému dárci, který dal do našeho klubu 2 láhve vína Rosa Coeli. Uvítám, když své jméno pošeptá paní Pavlíkové.

Děkuji též našim příznivcům, kteří každoročně na můj svátek pamatují. I jejich jména uvádím v abecedním pořádku: Juzovi, Mačalíková, Sekerkovi, Sýkorovi. Letos věnoval dárky i soubor Ondráš a Gastrofull Servis.

Děkuji i organizačním pomocníkům, jejichž jména uvedu také abecedně: Bulíčková, Dvořáková, Emmer, Formánková, Hull,

Chmelařová, Janošiková, Krejčí, Křivánková, Linhartová, Skalníková, Veselá, Žajdlíková. Mé poděkování patří i stárkům a dalším ochotným členům taneční složky, stejně jako mé milé cimbálové muzice.

Členům výboru obvykle neděkuji, ale přece jenom si zvláštní díky zaslouží: Linhart, Ningerová, Fajbus a Viktorin.

Váš Krúžek

Poděkování

Od posledního fašanku Slováckého krúžku uplynulo hodně vody, ale já se k němu neustále vracím. Byl totiž dnem, kdy jsem v kruhu členů a příznivců Slováckého krúžku oslavila své životní jubileum – pětadesátiny. To není věk k velkému oslavování, protože oslavenci chybí to nejdůležitější, a to je zdraví. To je i můj případ, kdy mne tato sláva zastihla po dlouhodobé nemoci a odloučení od milých přátel. Jedině díky nim, díky jejich pomoci a péči v době mé vleklé choroby i v době příprav fašanku jsem měla možnost prožít krásný večer, ke kterému se ve své samotě neustále vracím. Silné dojetí mi nedovolilo poděkovat všem přátelům za jejich pomoc s přípravou toho krásného večera i za poskytnutou podporu v době mé nemoci. Zejména děkuji manželům Linhartovým, MUDr. Dostálové, Bohunce Pavlíkové, Aniče Formánkové, Oldřichovi a Věře Krejčí, Jožku Kučerovi i těm dalším, kdož mne navštěvovali.

Vaše Jiřinka Veškrnová

Jubilanti

MUDr. Zdeněk Šustr	1. 4. 1945	60 let
PaedDr. František Severin	20. 5. 1945	60 let
Ing. Miroslav Dostál	24. 5. 1955	50 let
MUDr. Jiří Holásek	30. 6. 1935	70 let
Helena Košíková	1. 7. 1955	50 let
Ing. Marta Ningerová	3. 7. 1935	70 let
Jiří Saul	13. 7. 1955	50 let
Ing. Miroslav Zamykal	30. 8. 1930	75 let
RNDr. Eva Pešková	6. 9. 1955	50 let

Na 54. slováckém plese v Brně se tančilo...

... zpívalo...

... aji pilo.

Poděkování dárcům a zadavatelům reklamy

Naši milí krůžkaři,
jak jistě víte, koncem loňského roku jsme byli náhle postaveni před problém, jak obstarat pro dětský soubor Slováček nový cimbál, když ten starý je v dezolátním stavu a podle posudků několika výrobců cimbálů již neopravitelný. Požádali jsme Vás proto o pomoc při získávání finančních prostředků na výrobu nového cimbálu, ať již příspěvkem v hotovosti při vyhlášené sbírce nebo získáváním podniků a firem, které by si našim prostřednictvím zadaly reklamu.

Právě při získávání reklamy byl nejúspěšnější Ladislav Šumbera, jehož zásluhou si u nás zadaly reklamu firmy Autolaky Karel Hrubý, FULGUR, s. r. o. a BOMET INVEST. Pomyslné druhé místo zaujímá Zdeněk Fajbus, který dojednal reklamu s firmami TECHMIX, s. r. o. , AGROGEN, s. r. o. , Ing. Pavel Seichter a Výzkumný ústav picninářský, s. r. o. . A nesmím zapomenout ani na Jirku Macháčka, který nám již tradičně sjednává reklamu pro firmu STAPPA mix, s. r. o.

Na konto nového cimbálu také přibylo nemálo peněz v hotovosti zásluhou již jmenovaného Uja Faja, ať již ziskem z výborně vedené dražby na plese Slováckého krůžku, nebo z Vánoční sbírky, kam štědrě přispívali nejen rodiče dětí ze Slováčku, ale i naši členové, zejména Zdena Kristová, Irena Schejbalová a Petr Klepal.

Zde bych chtěla obzvláště poděkovat naší Súdne stoličce a dalším anonymním dárcům, kteří přispívali podle svých možností. V současné době máme potřebnou částku nasbíranou téměř celou, za což velice srdečně děkuji jak našim jmenovaným členům, tak i zainteresovaným firmám.

Na letošní lednové valné hromadě Slováckého krůžku byly schváleny nové Stanovy a Směrnice č. 1 o správě krojového fondu. Na přípravě těchto dokumentů a také smlouvy o výpůjčce krojových součástek pracovaly zejména JUDr. Irena Schejbalová a Hana Macháčková, ale naše díky patří i Mgr. Přemyslu Janíkovi, manželům Rašticovým, Václavu Linhartovi a dalším členům, kteří věnovali této nezáživné, ale velice potřebné práci mnoho hodin ze svého času.

Všem dárcům i dobrovolným pracovníkům ještě jednou upřímně děkujeme!

Romana Ningerová

Odešli

Kulturní Brno postihly v posledních měsících dvě citelné ztráty. Nejdříve jsme se rozloučili s **PhDr. Miroslavou Ludvíkovou**, vědeckou národopisnou pracovnící. I když ve středu jejího zájmu bylo lidové odívání, tedy kroje, záběr jejího bádání byl mnohem širší. Zahrnoval lidové stravování, zvyky a sociální jevy, věrské představy i některé způsoby tradiční obřivy. Největší a vlastně objevnou pozornost věnovala krojům Brněnska a Hané, ale významné jsou také její práce věnované kontextu celé Moravy, např. u výšivek. Ze Slovácka zpracovala především některé jevy z Podluží. Nebyla však vědcem uzavřeným v badatelně. Ráda se o své poznatky dělila se zájemci, na soutěžích a přehlídkách folklorních souborů přísným okem střežila regionální i věcnou čistotu jejich krojového vybavení a působila při rekonstrukci zaniklých krojových součástí i celých krojů – na Slovácku je jejím dílem kroj, užívaný bojkovským Světlovanem (zde ve spolupráci s akad. malířkou Věrou Fridrichovou). Folklornímu hnutí bude velmi chybět. PhDr. Miroslava Ludvíková se narodila 4. 10. 1923 ve slovenském Telgartu a zemřela 27. 2. 2005 v Brně. Příjmý vztah k našemu Krůžku měl **Jaroslav Jurášek**, známý též pod přezdívkou **Carda**, neboť v jeho muzice na sklonku války a bezprostředně po ní působil. Jako valašský rodák vstoupil v r. 1946 do právě založeného brněnského Valašského krůžku a spolu s primášem Vladimírem Melounem v něm vytvořili muziku, kde Jurášek hrál na housle, violu, basu a posléze na cimbál. Po nedokončených studiích na filosofické fakultě MU nastoupil v r. 1951 do Čs. rozhlasu v Brně, kde založil redakci lidové písně a posléze BROLN, jehož se stal prvním uměleckým vedoucím a dramaturgem. Při zaměstnání vystudoval teorii skladby a lidovou tvořivost na JAMU a v r. 1967 se stal ředitelem brněnského rozhlasu. V r. 1970 však byl z politických důvodů odtud vyhozen a tři roky pracoval jako metodik Ústředního výboru Svazu Cikánů – Romů. Tehdy zorganizoval v Jihlavě přehlídku „Rom hraje – Rom tančí – Rom zpívá“ a uvedl její reprízu v Brně. Byl jsem na ní a byla to monumentální přehlídka romského folkloru v první části a v části druhé romských kapel ovlivněných dobovými trendy populární a moderní taneční muziky, např. včetně tehdy velmi známé skupiny A. Gondolána.

Byl jsem i na zkouškách a obdivoval jsem Cardův takt a umění vést úspěšně nelehká jednání. Tyto vlastnosti spolu s nezdolným optimismem měl ostatně po celý život.

Necítím se povolán k tomu, abych zde popsal celé jeho tvůrčí (skladatelské, scénářistické, režisérské a editorské), sběratelské a organizátorské dílo, jen stručně uvedu jeho další působení a aktivity: v letech 1973 až 1982 byl zaměstnán jako programový pracovník Obvodního kulturního a vzdělávacího střediska Brno I (zde založil a řídil Klub přátel lidového umění, jehož vedení jsem později po něm převzal), od r. 1982 do odchodu do důchodu v r. 1992 byl dramaturgem hudebního vysílání Čs. televize v Brně, v r. 1976 se stal uměleckým vedoucím vojenského souboru Jánošík (nyní Ondráš) a byl jím až do své smrti. Byl dlouholetým autorem pořadů a členem Programové rady MFF ve Strážnici a od r. 1996 pracoval v Senátu této Programové rady. Slovník folklorního hnutí na Moravě a ve Slezsku v závěru hesla, jemu věnovaného, oprávněně konstatuje: významným způsobem zasáhl do poválečného vývoje folklorního hnutí na Moravě. Jaroslav Jurášek se narodil 29. 9. 1925 v Újezdě u Valašských Klobouk a zemřel 15. 3. 2005 v Brně.

J. M. Krist

Za Vladimírem Ernestem

Dne 3. prosince 2004 odešel v devadesáti čtyřech letech ze života Vladimír Ernest, obecně řečený „Patrik – viola – Evropa“. Byl posledním žijícím kontrášem cimbálové kapely, řízené asi od r. 1929 Jaromírem Běhunkem, která až do r. 1949 sloužila brněnskému Slováckému krúžku. Jindřich Hovorka, který Ernesta občas navštěvoval, mi napověděl, že Patrik je do posledku čilý jako svého času před tím jiný devadesátník František Hasil, řečený Ňancek. Dokonce se chystal ke svým pětadevadesátinám zavítat do krúžku, sestry ošetřovatelky mu k té příležitosti vypulérovaly oblek. Žel, nedočkal se. Jeho mladá podoba je zachycena s Boženkou Šebetovskou někdy z let padesátých na pohlednici, jejíž část je na vnitřní straně textu k CD Slaviček z Podluží – Boženka Šebetovská.

Jaromír Nečas

Všude dobře, v Praze nejlíp?

Rok se s rokem sešel a Slovácký krúžek Brno se opět vypravil na ples našich přátel, Slováckého krúžku Praha. V sobotu 19. 2. se konečně sešla parta našich skalních členů včetně několika příznivců z našeho spráteného krúžku Lučina (z domovského „Šumáku“), kteří nám svou účastí vypomohli poté, co se původní naši členové před odjezdem odhlašovali nebo se případně vůbec neozvali. Tisíceré díky jim, neboť zkrášlili naše defilé na plese svými původními jihohykovskými kroji s nádhernými výšivkami (do kterých tanečníci investují z vlastních kapes). Protože i většina našich účastníků plesu byla tentokrát v různých krojích, bylo naše defilé imponantní a při aktivní účasti na zábavě na všech sálech pak přínosem pro samotné konání plesu. Srdečné bylo setkání s přáteli SK z Prahy i Bratislavy a radostí bylo potkávat i další spousty známých, které vidíme mnohdy jen jednou do roka. Jak se dalo předpokládat, našeho neopominutelného „strýčka“ Jožku Strýčka z Lučiny díky jeho živelnému optimismu za chvíli znali ve všech sálech. Posílen dopolední degustací přinášel všude, kam vstoupil, úsměv a dobrou náladu až do doby, než usnul znaven na židli. Získal tak ale novou energii a silou vůle se pak věnoval našim ženám a dívkám v tanci. A protože tanečnic bylo z našich řad na plese poskrovnu a tanečníků dostatek, tak si zatancovaly opravdu všechny, což si pochvalovaly především dříve narozené šohajky včetně mne. Luděk Pecho jako učitel a mistr tanců byl naprosto zchvácen. A když jsme u těch „pomlůvačných řečí“, Strýček nebyl sám, kdo se draze přijel na ples vyspat, následoval ho náš Lojza Vala, kterému se, zdá se, na židli spalo docela dobře. Fajo si konečně prožil bezstarostný ples, družil se a chválil Pražáky, líbilo se mu prostředí, množství sálů a... tajemných zákoutí. Mirek Dostál fascinoval vděčné publikum i vlastní ženu verbířským uměním a břeškáním se svým oblíbeným „ligotala sa hvězdička...“ za uctivého obdivu muziky Jury Petru z Kyjova. A když jsme u této světoznámé muziky – sám Jura poklekl se sepjatýma rukama před naší Evičkou Podbrdskou a prosil o posílení jejich hry a zněznění muziky. Většina účastníků se věnovala zpočátku především programu na hlavním sále, kde vystupovaly slovácké krúžky z Prahy, Kyjova, Dolina, Vlčnovjan, Dubina, Beskyd, Žandár a hrála Lanžhočanka. Program byl bohatý a byl přehlídkou krásy krojů, nádherných písní i tanců a krásných lidí, kteří opravdu umí a s láskou v srdci se folkloru a tradicím naší země věnují a nelitují času ani financí. A tak,

naladění všichni na stejnou notu, jsme se rozběhli po všech sálech a foyer, kde hrály muziky výše uvedených krůžků, zazpívat si a zatancovat podle svého gusta. Nálada byla vynikající a čas tak rychle uplynul, že vyděšení jsme zjistili, že už je čas odjezdu.

Díky za pozvání našim krůžkařům z Prahy a pohostění. Poděkovali jsme jim už na místě dobrou moravskou trnkovou, aby si štrngli na přátelství a živé pokračování tradic. Organizátor plesu Mirek Řiha byl tak překvapen, že zapomněl i svoji řeč. S poděkováním se samozřejmě přidali i přátelé ze Slováckého krůžku Bratislava. Ples byl opravdu nádherný, organizace jako vždy perfektní, spokojenost byla na všech stranách a my se v Praze cítili jako doma. A tak Pražákům z Moravy přejeme i do budoucna hodně síly, entuziasmu, šikovných aktivních členů, štědrých sponzorů a především: „Ať Vám to vždy všechno klope jako letos!“

Tak na zdraví, pěkné zpívání a svižný tanec!

-B. Ros.-

Kdo chce slyšet drby nové, opět bude na Křenové...

Řeknu vám, milí přátelé, že jsem se letos strašně moc těšil na oslavu Silvestra s krůžkovými přáteli. Konal se opět tradičně (jak jinak) v klubu, tuším, že patřícím Magistrátu města Brna na Křenové ulici. Sklepní prostory jsou zde velice útulné a jejich stropní klenby umocňují zpěv přítomných tak, že se mění v mocný akustický zážitek, který ve svém výsledku překonává hromové troubení biblických oblehatelů Jericha, jež tam ve svém účinku dosáhlo zboření městských hradeb... Zdejší rámus hroutil všechny vzájemné společenské zábrany mezi přítomnými, neboť aby se navzájem slyšeli a rozuměli si, museli si sdělená slova bezmála cpát jeden druhému jazykem do ucha...

Přišedší hosti – vzali si s sebou jídla a pití opravdu do sytosti! Ukázalo se opět, jací specialisté a fajnšmekři jsou mezi námi na různé ty kulinářské dobroty... Bohunka Pavlíková si spletla Silvestra s Vánoce a upletla takové dobré pletýnky s hrozkami, že se nám všem doslova rozplétaly a následně rozplývaly na jazyku. „Skokanem roku“ byla Romča Ningerová se svojí eskadrou jednohubkových lodí, které na talířku s rozvinutými plachtami uheráku pluly na sýrových plavidlech až do bájně Triány. A měly co dělat, aby se vyhnuly Scylle

a Charybdě, jež na ně čihaly v podobě apetitu Marcely Linhartové... Nejen Žeňa Rosenbergová se svojí „tatarskou melanží“ a fantastickou zelňačkou, Hana Macháčková s unikátní norskou pomazánkou, ale i ostatní přispěvatelky k silvestrovským lukulským hodům útočily na chuťové receptory všech přítomných... Byl to nápor, kterému se velice těžko odolávalo.

Drbem číslo jedna (jak by řekla paní Halina Pawlovská) byla zpráva, že jistý Karel přijde i se svojí partnerkou(?) – s jistou tanečnicí Martou... No, nakonec se ukázalo, že to byl fakt drb, neboť došel sám... Ale zato Majka Charuzová přišla se svým dlouholetým věrným přítelem – Honzou! Honza k možné nelibosti Majky (pramenící z její chorobné žárlivosti) se však stal hvězdou první velikosti silvestrovského večera a dosáhl veliké obliby u všech přítomných. Úžasně sugestivní byl jeho hluboko upřený pohled do očí, který věnoval každému – ať to byl muž nebo žena. Nebylo nikoho, kdo by mu odolal...

Z Milušky se vyklubala úžasná zpěvačka country! Její hluboký sametově rozervaný drsný alt vévodil sborovému halasu všech ostatních. Je však hodné poznamenat, že k jejímu vyniknutí bylo velice nápomocné temné brumendo jejího partnera ve zpěvu Josefa Hulla.

Okouzující byla patnáctiletá (teprve) Dáša Dostálová! Bez ostychu a s úžasnou odzbrojující upřímností a půvabem vedla se sousedy u stolu konverzaci, která, ač probíhala v jazyce českém, měla akcent a vybrané způsoby i šarm hodné vychování ve francouzských školách... Balvánek, řečený Jura Zablatzký, bodoval! S Luckou D'Ambrosovou, Jirkou Macháčkem a Josefem Dokoupilem vytvořil úžasně skřipácké kvarteto, které, ať se snažilo hrát sedlácké či hity z Kopanic, vytvořilo v nás přítomných neopakovatelný, nádherný dojem, že jsme přímo v Terchově... Mirek Dostál nás však jednoznačně přenesl do Nashvillu. Jeho burácející hlas se nesl nad hladinou alkoholických výparů, jako by byl ozvěnou Hudsonským šifům... Pouze nás zarmoutila skutečnost jím sdělená, že výprava velrybářsko-teutonská se loni nevydařila...

Půlnoční přípitek s pěti lahvemi sektu byl tradiční příležitostí, jak si vzájemně popřát zdraví a štěstí v krůžkovém počínání, nezištně si navzájem vyměnit chřipkové viry a potom sebou seknout do postele... Silvestr 2004 byl opět pestr!!!

-ujo Fajo-

Po stopách Zlaté lyže 2005

Na akci se dostavilo 18 účastníků – zdravé jádro tvořili členové mužského sboru Slováckého krůžku v Brně, včetně svých drahých poloviček. Z přihlášených se nedostavilo devět zájemců. Ukazuje se, že část z nich si nedokáže zorganizovat čas a proto akci nestíhají, druhá polovina dává slovo, které nemá hodnotu ani zlámané cetky (to jsou ti, co se ani neomluvili).

Sněhu bylo jako vždy dostatek, neboť se řídíme známou pranostikou „Po Zlaté lyži přichází sníh“!

Vlak na Nové Město měl zpoždění. Silný vítr se sněžením shazovaly stromy a u Rožinky jeden z nich skončil na kolejích. Na Třech Studních nás čekalo třicet centimetrů nového prašanu, takže od autobusu k penzionu jsme šli čapím pochodem. Na oběd jsme vyrazili do Vlachovic, netušíce, že hospoda Na kovárně mezitím zkrachovala. Stejný osud potkal i hotel na Rokytně. Najedli jsme se tedy až v hospodě U Martina a navštívili pak ještě obec Studnici. Po večeři jsme byli tak utahaní, že jsme provedli v krůžku nevidanou věc – zrušili jsme obvyklý společenský večírek a ulehli.

V sobotu se konal tradiční výlet k prameni Svatky pod Žákovou horou, na Devět skal a do Fryšavy s vyhlášenou hospodou. S větrem a sněhem jsme bojovali až k lesu obsahujícímu kýženou turistickou značku. V lese však byla pohádková idyla, a tak se mohl uskutečnit společný výstup tří souborů – Slováckého krůžku v Brně, Pořany a Ženiček ze Žďanic – na Devět skal. Pod vrcholem zástupci všech tří souborů společně zazpívali píseň Uderila skala. Zklamala nás Fryšava, nebyly zvěřinové hody, pouze pár zúčastněných obdrželo jelení guláš. Zdatnější účastníci objeli ještě Kadůvek a vraceli se přes barokní Podmedlovský mlýn (rodiště sochaře Makovského). Tam společně zapěli hornáckou baladu Ode mlýna ke mlýnu cesta je ušlapaná. Chyběly však druhé hlasy, neboť jejich nositelé se ukázali býti méně fyzicky zdatnými. Večer se konalo tradiční posezení při víně a přezpívala se nejedna píseň.

V neděli jsme podnikli průzkumnou cestu do Zubří. Přitom jsme pobloudili lesem a skončili na rekreačním středisku Brněnských výstav a veletrhů. Zpět nás dovedla frézovaná stopa do kopce přes Studnici v rekordním čase 1,5 hodiny.

U našeho novice se na závěr akce hnulo svědomí a rozhodl se, se svou zraněnou přítelkyní, dohnat naježděné kilometry nejlepšího družstva během následujících dní. V dosažení potřebných kilometrů mu předčasně zabránila zodpovědná účast na Valné hromadě Slováckého krůžku v Brně.

My, stoupenci zdravého životního stylu, máme na paměti skutečnost, že jediný lék na našem trhu bez vedlejších účinků je pohyb. Není však v lékárně a musíte si jej zajistit sami. S velkou pravděpodobností tím předejdete předčasnému infarktu, mozkovým příhodám, srdečně cévním onemocněním – zvýšená hladina cholesterolu, vysoký krevní tlak, nádorům, Alzheimerově chorobě, osteoporóze, depresím, migrénám, vyčerpanosti, poruchám soustředění, syndromu chronické únavy, vleklým poruchám zažívání včetně Crohnovy choroby a poruchám spánku. Mladší generace se navíc vyhne poruchám fertility s nemožností otěhotnět, předčasným porodům a potratům, vrozeným vývojovým vadám novorozenců a genovým mutacím vyvolanými poruchami metabolismu organismu. Berte toto zjištění jako pozvánku na další ročník akce Po stopách zlaté lyže 2006. Neboť ve zdravém těle je i zdravý duch – a ten je v krůžku stále potřeba! Naplníte tím cíle krůžku (§ 2. písmeno d) pěstovati společenské styky mezi členy), povolenými prostředky (podle § 3. písmeno c) pořádáním výletů, zájezdů) – viz Stanovy Slováckého krůžku v Brně.

-VL-

Jak snadné je najít Slovácký krůžek na Třech Studních, popisuje naše novicka.

Když jsme se na vánoční besedě u cimbálu dověděli, že Slovácký krůžek, nebo alespoň jeho sportovně založená část, jede koncem ledna na běžky, příliš jsme neváhali. Sníh prý je týden po Zlaté lyži zaručený, zpěv a zábava taky, tak co víc si přát!

Zálohu jsme nezaplatili osobně, ale prostřednictvím kamarádky Heleny, a to asi nebyl dobrý tah. Když jsem se dožadovala informace, kam že to jedeme, tak mi řekla: „No, přece na Tři Studně!“ Když jsem se ptala dál, řekla mi „No, chatky na Třech Studních!“ Přiznám se, že jsem tam nikdy nebyla, ale měla jsem podezření, že kromě oněch chatek tam bude i něco dalšího, takže

jsem nakonec dostala rukou nakreslený „plánek“, ovšem bez jediného jména či kontaktního telefonu.

Na Tři Studně jsme dorazili k sedmé hodině večer, tedy za tmy, ale ouha, naše podezření, že to nebude zase tak malé, se plně potvrdilo. Měli jsme se orientovat podle hotelu, který měl být vpravo od cesty při příjezdu od Nového Města, ale ať jsme hledali, jak chtěli, jediný hotel byl stále vlevo od cesty. Ptali jsme se domorodců, u benzinky, v hotelu, ale každý se prvně zeptal: „Jak se to jmenuje?“ A když jsme řekli, že nevíme, že to mají být chatky, tak se na nás dívali, jako bychom spadli z višně, protože chatek tam prý je asi tři tisíce. Bohužel jsme měli mobil jen na Helenku, a ten byl „dočasně nedostupný“. Po více než hodině hledání jsme propadali beznaději. Pak jsme si ale všimli, že vedle hotelu vede večer téměř neviditelná hodně zasněžená cesta do kopce, po které když se dáme, hotel zůstane vpravo jako na plánu. Když jsme se tam na druhý pokus vyškrábali, vybavila se mi věta: „Na té cestě byste mohli mít potíže...“ Ha, to by mohlo být ono! Jeli jsme dál a po levé straně se objevily chatky s ploty, které tam měly být. Pak už mělo přijít jen kousek pole a vpravo ty hledané chatky. Ale nebylo to tak snadné. Vpravo bylo plno chatek, ale když jsme do nich vnikali a vyptávali se na Slovácký krůžek, jejich dočasní obyvatelé jen vrtěli hlavou a opět se nás ptali, jak se jmenuje to místo, které hledáme. A opět nechápali, jak můžeme jet někam, když nevíme, jak se to jmenuje. Při dalším vyptávání v penziónu Zátíši nás barman potěšil tím, že to, co popisujeme, by mohlo být asi tak padesát metrů dál. Tam skutečně byly chatky, které odpovídaly popisu, ale obyvatelé první z nich opět o Slováckém krůžku nic nevěděli. Tak to je konec. Přemýšleli jsme, jestli si někde zaplatíme nocleh, ráno zabězkujeme a vrátíme se do Brna, nebo jestli se vrátíme rovnou. Autem se už dál jet nedalo, jen kousek pěšky byl hotýlek. Tak jsme se tam vypravili – poslední pokus. Byli tam!!! Že jsme začali větou „Heleno, my tě zabijeme!“ je asi pochopitelné.

Naštěstí všechno dobře dopadlo, v sobotu i v neděli jsme si krásně zaběžkovali, sníh byl nádherný, zábava dobrá, jen jsme z různých stran slyšeli: „Kdo tady v pátek večer na Třech Studních hledal Slovácký krůžek?“

Jitka Berešová

Ad Vinohradnické stavby na Moravě

Těsně před vánočními svátky roku 2004 vyložili knihkupci na pulty knihu Vinohradnické stavby na Moravě, kterou napsaly dvě brněnské etnografky Jitka Matuszková (dřívější aktivní členka Slováckého krůžku v Brně) a Věra Kovářů. Vydalo ji brněnské nakladatelství ERA.

Vinohradnictví a vinařství je již po staletí významným hospodářským a společenským jevem, který výrazně modeluje a utváří nejen kulturní krajinu, nýbrž poznamenává řád každodenního života, kulturu i myšlení lidí, kteří se jim zabývají. Jednou ze zvláštností vinorodých oblastí jsou speciální hospodářské stavby, především vinné sklepy a lisovny, a právě k jejich poznání ve všech vinorodých oblastech Moravy chce přispět předložená publikace. Součástí knihy je mapka deseti moravských vinařských stezek podle vinařských oblastí určených zákonem o vinohradnictví a vinařství 115/1995 Sb. ve znění pozdějších změn a souvisejících právních předpisů. Tohoto členění se přidržely také autorky, i když od vstupu do EU 1. 5. 2004 platí nový zákon 321/2004 Sb. , který pro moravskou vinařskou oblast stanovuje pouze čtyři podoblasti. V rámci jednotlivých oblastí jsou abecedně řazeny vybrané obce, vyznačující se zajímavými stavbami nebo významnou minulostí, svázanou s pěstováním a výrobou vína. Na všechny lokality, byť by si to zasloužily, nezbylo v knize místo pro omezený počet stránek, stanovený předem nakladatelstvím. Cílem knihy je upozornit především na různorodou formu pozoruhodných staveb, dotvářejících malebný vzhled jihomoravské krajiny.

Slavnostní prezentace knihy se uskutečnila ve čtvrtek 20. 1. 2005 v románsko-gotickém sklepení brněnského pracoviště památkového ústavu. K tanci i poslechu hrála cimbálová muzika Slováckého krůžku v Brně, již děkuje níže podepsaná autorka za své oblíbené verbuňky Aj, vy páni zemanové a Dalmácia (a samozřejmě za vrtěné). Současně děkuje svým přátelům – krůžkařům za hojnou účast. Co dodat na závěr? Víno, podávané osobně ředitelem firmy Znovín, bylo skvělé!

Jitka Matuszková

Zpráva starosty Slováckého krúžku v Brně o stavu krúžku v roce 2004

Vážení krúžkaři,

podobně jako v minulých letech se pokusíme nastítnit, jak jsme v loňském roce naplňovali naše stanovy, v čem jsme byli úspěšní a v čem máme rezervy. Leccos se nám podařilo, a to zejména v té činnosti, která by měla být našemu krúžku nejvlastnější, a totiž v činnosti spolkové. Oproti loňskému roku stoupl počet platících členů na 200, což ovšem není, vzhledem k tomu, kolik lidí chodí na besedy u cimbálu a kolik nových tanečníků je v taneční složce, zase až tak moc. Všichni naši příznivci by se měli stát platícími členy Slováckého krúžku, protože spolek žije také (a vlastně především) z příspěvků a jeho význam se, mimo jiné, měří i jeho velikostí. Kromě platících členů má krúžek i své členy čestné – je jich šestnáct. Pro pořádek si je dovolím vyjmenovat, protože mnozí z Vás je jistě ani neznají – jsou to Antonín Bartošik, Jan Beránek, Ladislav Bulíček, Marie Bulíčková, Pavla D'Ambrosová, Zdeněk Fajbus, Hilda Hejná, Yvona Janošiková, Zdenka Jelínková, Oldřich Krejčí, Jan Miroslav Krist, Zdena Kristová, Jaromír Nečas, Bohuše Pavlíková, Jiřina Veškrnová a Rostislav Viktorin.

Každoročním vrcholem krúžkařské činnosti je bezesporu ples Slováckého krúžku. Loňský 54. slovácký ples se konal v sobotu 7. února tradičně v Kongresovém centru na brněnském Výstavišti. Hrála Slovácká dechová hudba Hradčovjanka, předtančení obstaral soubor Kosárek z Nedakonic, jemuž hrála Velehradská cimbálová muzika, zpíval mužský sbor z Nedakonic. K slavnostnímu zahájení plesu patří neodmyslitelně defilé krojovaných návštěvníků. Bylo jich loni méně než obvykle, také návštěva plesu nebyla závratná. Z těch početnějších bychom mohli jmenovat snad jen skupiny z Archlebova a z Vracova, vše ostatní byly pouze jednotlivé páry nebo několik párů: Lískovec, Doubravnik, Dolní Němčí, Lučina, skupina ze Slatiny, pár z Popovic u Rajhradu, z Lužic, Jundrováci (oproti minulým rokům velice slabě zastoupení), Velké Bilovice a samozřejmě zástupci z krúžků v Praze a Bratislavě. Ples tedy sice byl finančně úspěšný, přesto bychom se však měli zamyslet nad jeho propagací. Dejte si ten závazek – ani letos jsme se totiž s propagací příliš nevyznamenal. Samozřejmě, ples by se jen stěží mohl uskutečnit, nebýt obětavé práce mnoha členů výboru a krúžkařů na jeho přípravách. Jmenovitě je však třeba zmínit práci místostarosty ing. Rosti Viktorina, který zajišťoval prostory pro konání plesu, domlouval dechovku a měl na starosti také distribuci vstupenek. Tombola by se neuskutečnila, a ples by tak skončil ve finančním propadu, nebýt Bohunky Pavlíkové. K výzdobě sálu přispěl nemalou měrou také Zdeněk Fajbus a zapomenout samozřejmě nelze na naši hospodářku Romanu Ningerovou, která má s tím, jak se rozvíjí a košatí krúžkařské aktivity, starosti s krúžkovými financemi čím dál tím více, počínaje vybiráním

příspěvků, přes vyúčtovávání nejrůznějších autobusových přeprav a složitým vyúčtováváním grantů konče. Je obdivuhodné, jak vše bravurně a s přehledem stihá. Takového pokladníka by nám mohla závidět nejedna profesionální organizace.

Tím, co dělá krůžek krůžkem, jsou bezesporu besedy u cimbálu. V loňském roce jsme jich zorganizovali deset, navíc téměř všechny s nějakým programem. V lednu to byl již tradiční oharkový šmak, v únoru se uskutečnila fašanková beseda, v dubnu uspořádala chasa již tradiční košť pálenek, v květnu pak pokračovala naše snaha o naplnění osvětového poslání krůžku přiblížením dalších regionů, tentokrát regionu Strážnicka, kdy strážnické tance předváděl a zároveň také učil soubor Žerotín. Ostatně bylo to jen pokračování naší spolupráce, která začala již měsíc před tím, na zájezdu Slováckého krůžku do Strážnice, jehož součástí kromě tradičního vlastivědného programu, připraveného jako vždy pečlivě Zdenou Kristovou, bylo i taneční soustředění v režii Žerotínu a jeho umělecké vedoucí Evy Vajčnerové. Na této květnové besedě jsme měli ještě jednoho vzácného hosta, totiž pěveckou skupinu Studenac ze srbského Kragujevce, které zde byla na pozvání jihomoravského kraje a využila tak příležitosti seznámit se slováckým folklorem a zároveň nás seznámit s mystériem mnohohlasých balkánských ženských zpěvů. V říjnu se více než vyvedly krůžkové Havelské hody, jako obvykle velmi hojně navštívené. Beseda mikulášská byla ozvláštněna kabaretním programem na téma islámského terorismu v režii Zdeňka Fajbuse, který ovšem způsobil rozporuplné reakce. Část krůžkového osazenstva jej v podstatě nadšeně a bez výhrady přijala, část naopak s rozhořčením odmítla. V této souvislosti proto vstala znovu otázka působení umělecké rady krůžku, která by měla určovat krůžkařské směřování tam, kde již výbor nestačí. Umělecká rada se také musí zamyslet a dát ideový program připravám na oslavy stého výročí krůžku. Vánoční beseda byla obohacena novým programem osvědčené již autorky Petry Haluzové, s nímž krůžek také velice úspěšně vystoupil v chrámu premonstrátského kláštera v Louce u Znojma a v dominikánském klášterním chrámu v Uherském Brodě. Znojenské vystoupení mělo i svoji dohru v podobě besedy u cimbálu ve štukovém sále kláštera s koštěm Znovinského vína, a podle ohlasů v místním tisku krůžek zanechal ten nejlepší dojem. Suma sumárum, s besedami a jejich náplní můžeme být více než spokojeni. Dobrá je i spolupráce s vedením klubu Univerzity obrany, které již v podstatě potichu odvolalo svoje omezení konců besed na desátou hodinu a vychází krůžku všemožně vstříc.

V minulém roce jsme hojně posilovali také naši souvztažnost s bratrskými krůžky z Bratislavy a Prahy. Začalo to, jako již obvykle, spíše symbolickou návštěvou plesu bratislavského krůžku v Záhorské Bystrici, jehož se, řekl bych již tradičně, zúčastnili představitelé naší chasy, kteří o plesu také podali zprávu v Krůžkozoru (č. 64, duben 2004, s. 11-12). Myslím, že je dobré je na tomto místě jmenovat: byli to Zdeněk

Šebesta (autor článku), Martin Matuš, Jiří Zablatzký, Jiří Kroulík, Lucie D'Ambrosiová a Kateřina Jurčová. Svě zástupce jsme měli i na plesu pražského krůžku 21. 2. 2004. V autobuse se nakonec sešlo třicet krůžkařů, jež dala dohromady Božena Rosenbergová, která také o tomto zájezdě informovala v Krůžkozoru (č. 64, duben 2004, s. 14-15). Velice vydařené bylo setkání krůžků v organizaci Bratislaváků (viz Krůžkozor 65, září 2004, s. 3-5). Plavba lodí po Dunaji patří k nevšedním zážitkům i tak, a když byla navíc doplněna zpěvem, vínem a dobrým občerstvením, poskytla zážitek nezapomenutelný. I večer byl bohatýrský, jak co se týče zpěvu, tak pokud jde o množství zkonsumovaného vína.

Kromě zájezdu do Strážnice absolvoval na podzim krůžek v režii Zdeny Kristové ještě jeden zájezd, tentokrát na Záhoří a do malokarpatské oblasti. Navštívil habánské domy ve Velkých Levároch, malokarpatská vinařská střediska Modru a Pezinok a konečně Slovenský Grob, kde propukly právě gurmánské hody – kolik husí 37 účastníků zájezdu zkonsumovalo, je těžko odhadnout. Ani přitom ovšem krůžek nezůstal nic dlužen svému jménu a dobrý sylván dokázal brzy vyloudit tolik zpěvu, že na to v Grobě budou ještě dlouho vzpomínat.

Rozrůstá se utěšeně také naše krůžková knihovna, k definitivní podobě se blíží i krůžkový archiv. To vše zásluhou knihovníka a archiváře J. M. Krista, který do Krůžkozoru připravuje aktualizované vydání katalogu. V současné době má knihovna 231 jednotek, z toho 161 knih a časopisů, 37 zvukových záznamů a 33 obrazových záznamů.

Náš Krůžkozor, jehož jsme loni vydali čtyři čísla – 63. v lednu, 64. v dubnu, 65. v září a 66. v listopadu, se již etabloval i s novou redakcí vedenou dr. Václavem Linhartem a Evou Podbrdskou, jistě drobnosti s grafickou úpravou ještě společnými silami vychytáme. Loňský ročník Krůžkozoru obsahoval řadu zajímavých reportáží, sondáží do historie krůžku (např. rozhovor s Oldřichem Krejčím, medailon Jana Poláčka). Přesto v něm řad věcí chyběla. Krůžkozor by měl zachytit všechny akce Slováckého krůžku, aby tak byl jakousi jeho kronikou. Všem autorům, kteří berou tiskovinu krůžku za svoji a se svými názory do Krůžkozoru přispívají, patří velký dík. Možná je zapotřebí ještě více posílit i recenzní činnost zaměřenou na novou, národopisně orientovanou regionální literaturu, abychom tak náš krůžkový časopis přivedli k dokonalosti

Zásluhou Zdeňka Kopřivy byl krůžek také zapojen do moderního způsobu komunikace a propagace, neboť má svoji internetovou stránku, o níž se Zdeněk Kopřiva pečlivě podle možností stará a již aktualizoval. V letošním roce přejal správu stránek Jan Privarčák. Řekl bych, že stránka je slušně navštěvována a stává se nepostradatelným prostředníkem krůžku u těch, kteří používají moderní komunikační systémy. Na našich webových stránkách lze najít i archiv Krůžkozoru, fotografie ze zajímavých akcí a řadu dalších potřebných informací. Adresa stránky zní www.kruzek.cz.

Nový rok 2005 začal po půlnoci premiérovým folklorním pořadem natočeným ve vinárně U královny Elišky na Starém Brně. V pořadu, který

se samozřejmě předtácel již v listopadu, vystoupil BROLN Jindřicha Hovorky se svými sólisty (Hegner, Šuláková, Černý, Hermína, Sklovská, Uher, Malatinková) a především chasa, sbory i súdná stolica Slováckého krúžku v Brně.

K činnosti Slováckého krúžku také neodmyslitelně patří krúžkařský soubor. Skládá se ze tří složek – taneční, mužského a ženského sboru a samozřejmě z muziky. V taneční složce je v současnosti aktivních 24 tanečníků a tanečnic. Složku od jara 2004 vede Mgr. Petra Haluzová. V mužském sboru působí 20 zpěváků, aktivně se však zkoušek zúčastňuje 12 (umělecký vedoucí Josef Donné, organizační vedoucí Václav Linhart) v ženském 16 zpěvaček (umělecká vedoucí Yvona Janošiková, organizační vedoucí Božena Rosenbergová) v muzice pak působí osm kmenových muzikantů (primáš Josef Pokorný) a několik nepravidelně docházejících hudebníků, hrajících zejména a v podstatě výhradně na besedách u cimbálu, popř. na některých výjezdech. V roce 2003 vznikla při krúžku také nová muzika s primášem Janem Omastou, pro niž se vžil název Mladá muzika Slováckého krúžku. Muzika krúžku tedy má v současnosti k dispozici poměrně hodně muzikantů. Kromě toho má také krúžek svůj Slováček, jež vede Pavla D'Ambrosová, který má v současnosti 50 členů a muziku, již si vzal na starost Jan Beránek, čítající 6 muzikantů.

Pokud jde o vystoupení, nebylo jich v loňském roce mnoho, Zmínit je možno pouze dubnové 14. 4. vystoupení v Domě odpočinku ve stáří při Diakonii Církve českobratrské evangelické v Myslibořicích a červencové 7. 7. na Dnech perněstejského panství na hradě Pernštejně, které však rozehnal déšť. Řadu úspěšných vystoupení měl Slováček. Učastnil se mj. Celostátní přehlídky dětských folklorních souborů, a to jak v regionálním kole brněnském, tak v kole pro Břeclavsko, Hodonínsko, Kyjovsko a Brněnsko, kde skončil čtvrtý, Folklorním sdružením ČR pak byl pozván na Českou zemskou přehlídku do Mělníka, v září se Slováček zúčastnil Mezinárodního folklorního festivalu v Praze. Kromě toho vystupoval Slováček také na brněnském folklorním festivalu, na přehlídce Jundrovské jabličko, v pořadu národnostních menšin atd. Slováček tak skutečně připravuje kvalitní dorost Slováckému krúžku a vychovává aktivní milovníky slováckého folkloru. V současnosti Slováček sbírá peníze na nový cimbál a zatím se to daří, přesto však vybízím všechny členy Slováckého krúžku, aby, byť málem, přispěli k tomu, aby muzika Slováčku získala plnohodnotný nástroj.

Nelze ovšem zapomenout také na to, že krúžek má proměně velký movitý majetek, který spočívá zejména v nástrojích – dvou cimbálech, třech basách a ve velkém množství krojů a krojových součástí, často velice starých a etnograficky cenných. Krúžek pro tyto předměty zajistil v kulturním domě na Charbulově krojárnou, do níž byl postupně přenesen veškerý krojový inventář a v současnosti probíhá již dlouho odkládaná inventura. Neocenitelné služby krúžku v tomto směru prokazuje Hana

Macháčková, která kroje čistí, spravuje a inventarizuje, počítačový soupis připravuje Mirka Skalníková, interní předpisy pro půjčování krojů pak zpracovali Přemysl Janík a dr. Irena Schejbalová, která také připravila novelizaci krúžkařských stanov, s nimiž máte možnost se seznámit také v tomto čísle Krúžkozoru.

Na závěr mi za sebe, výbor a všechny krúžkaře zbývá upřímně poděkovat všem, kteří se na úspěšné činnosti krúžku, na získávání finančních prostředků pro jeho hladký chod, na přispění do plesové tomboly, na organizaci zájezdů i na organizaci vystoupení podíleli. Kdybych všechny vyjmenovával osobně, určitě bych na někoho zapomněl a vyvolal zlou krev. Proto to nedělám. Ostatně, děláme si to vše pro sebe. Ale nejen pro sebe – především pro pěstování, udržování a rozvíjení slováckého folkloru. A ten za to stojí.

Václav Štěpánek,
starosta krúžku

Stanovy Slováckého krúžku v Brně

§ 1.

Jméno a sídlo spolku

Spolek se nazývá Slovácký krúžek v Brně, má sídlo v Brně a je nepolitický.

§ 2.

Účel

Účelem spolku je:

- a) pěstovati přátelství česko-slovenské,
- b) činně se účastniti na projevech slovácké lidové kultury,
- c) pěstovati, udržovati a prohlubovati osobitost slováckého lidu,
- d) pěstovati společenské a vzdělávací styky mezi členy,

§ 3.

Prostředky

Účelu toho se docíljuje:

- a) pravidelnými schůzkami členů a jejich hostů,
- b) seznamování československé i zahraniční veřejnosti se slováckým národopisem a lidovou kulturou,
- c) pořádáním schůzí, přednášek, sjezdů, výstav, sbírek, výletů, zájezdů, slavností, plesů, koncertů, divadelních představení a zábav,
- d) vydáváním a rozšiřováním knih, časopisů, obrazových a zvukových záznamů a jiných publikací
- e) pořizování potřebného movitého i nemovitého majetku spolku, zvláště pak lidových krojů, hudebních nástrojů a dalších věcí potřebných k provozování účelu spolku

§ 4.

Úhrada nákladů

Náklady se hradí:

- a) členskými příspěvky,
- b) výnosy podniků uvedených v § 3. Prostředky,
- c) dary, odkazy a rozličnými podporami.

Rozpočtový rok se shoduje s rokem kalendářním.

§ 5.

Členové

Členy spolku mohou být všichni zájemci o členství od věku 15 let.

Členové spolku jsou řádní a čestní.

Členem se stane, koho výbor přijme na písemnou přihlášku. Přihláška může být výborem odmítnuta bez udání důvodů.

Čestným členem se stane, koho za čestného člena jmenuje výbor pro jeho mimořádné zásluhy o spolek nebo o jeho účely.

Členem být přestává, kdo své vystoupení písemně oznámí nebo kdo byl výborem vyloučen, neboť po dobu delší jednoho roku neplní řádně a včas povinnosti člena spolku.

Součástí spolku je soubor Slováckého krúžku, který se zpravidla člení na složku hudební, pěveckou a taneční.

Součástí spolku je dětský soubor Slováček, jehož vedoucí jsou řádnými členy spolku.

§ 6.

Práva a povinnosti členů

Řádní a čestní členové mají právo:

- a) účastnit se schůzí a podniků spolkových,
- b) volit spolkové činovníky a být voleni
- c) užívat majetek spolku

Řádní členové mají povinnosti:

- a) platit členské příspěvky, jež ustanoví valná hromada,
- b) činně podporovat spolkové účely,
- c) podřízovat se při spolkových podnicích pořádkovým rozkazům stárků a jiných oprávněných činovníků.
- d) Respektovat a dodržovat interní předpisy schválené a vydané výborem spolku

Řádní i čestní členové spolku mají povinnost:

- a) pečovat o svěřený majetek spolku s péčí řádného hospodáře a učinit veškerá nutná opatření k zamezení vzniku škod na tomto majetku.

§ 7.

Správa spolku

Spolek spravuje valná hromada, výbor a starosta. Správní rok se shoduje s rokem kalendářním.

Členové se uvědomují o usnesení spolkových orgánů zprávami na spolkové vývěsní tabuli.

§ 8.

Valná hromada

Řádná valná hromada se koná jednou za rok, pokud možno v lednu a svolává ji výbor písemným oznámením členům.

Mimořádná valná hromada se svolává s udáním důvodu, když se na tom usnese výbor nebo když o to písemně požádá desetina členů s udáním předmětu jednání náležející do působnosti valné hromady

Tuto mimořádnou valnou hromadu je výbor povinen svolati nejpozději do 14 dní po podání žádosti.

Valná hromada je způsobilá jednati, usnášeti se a voliti za přítomnosti alespoň poloviny členů spolku. Nesejdou-li se ve stanovenou hodinu, koná se po půl hodině druhá valná hromada bez zřetele na počet přítomných členů s týmž pořadem. Valná hromada se usnáší většinou hlasů. při rovnosti hlasů rozhoduje předsedající, který jinak nehlasuje.

O průběhu valné hromady se pořizuje veřejný zápis.

Valné hromadě je vyhrazeno:

- a) měniti a vykládati stanovy,
- b) posuzovati a schvalovati zpráva činovníků,
- c) schvalovati rozpočet spolku na daný rok, nakládati se spolkovým jměním, pokud nejde o běžné hospodaření, jež je vyhrazeno výboru,
- d) stanoviti výši příspěvků,
- e) voliti a odvolávati starostu, brát na vědomí volbu stárků, voliti a odvolávati členy výboru a revizory účtů. Volební období starosty a členů výboru je dvouleté.
- f) Rozhodovati o návrhu, má-li se spolek rozejíti, a o tom, jak naložiti v tomto případě se spolkovým majetkem.

Stárci jsou voleni valnou hromadou chasy, zpravidla v říjnu, a valná hromada spolku je v jejich funkcích potvrzuje.

§ 9.

Výbor

Výbor se skládá ze starosty, stárků, hospodáře a členů, jimž výbor přidělí funkce podle potřeby a z nichž jeden je stálým místostarostou.

Místostarosta zastupuje starostu v době jeho nepřítomnosti.

Výbor se usnáší většinou hlasů za přítomnosti nadpoloviční většiny jeho členů a starosty nebo místostarosty.

Výbor svolává starosta a řídí též jednání; nehlasuje, rozhoduje však při rovnosti hlasů.

Starosta neb místostarosta zastupuje spolek navenek, řídí schůze a podepisuje za spolek s hospodářem neb dalším pověřeným členem výboru.

Za účelem úpravy některých práv a povinností členů spolku a vnitřního chodu spolku výbor schvaluje a vydává interní právní předpisy (směrnice, nařízení).

O výborových schůzích se pořizuje veřejný zápis.

Funkce člena výboru zaniká:

- a) zvolením nového výboru
- b) odstoupením, které musí být učiněno písemně a doručeno starostovi
- c) odvoláním z funkce člena výboru rozhodnutím valné hromady

Stárci se stávají členy výboru jejich zvolením valnou hromadou chasy, k tomuto okamžiku zaniká členství dřívějších stárků ve výboru.

Klesne-li v průběhu volebního období počet členů výboru o jednu třetinu, může výbor chybějící členy výboru kooptovat z řad rádných členů spolku. Kooptování nových členů výboru musí schváleno nejbližší valnou hromadou spolku.

§ 10.

Revizoři

Revizoři zkoumají hospodaření spolku, revidují písemné doklady o tom a podávají o tom zprávu valné hromadě.

§ 11.

Smírčí soud

Urovnání sporů z poměru spolkového vyřizuje smírčí soud, požádá-li o to písemně některá ze zúčastněných stran. Smírčí soud se ustanoví tak, že k vyzvání starosty, který je jeho předsedou, jmenuje každá strana po dvou důvěrnících. Jednání vede starosta. Je-li však podjat nebo sám stranou, jmenuje předsedu výbor. Je-li výbor stranou, volí předsedu valná hromada.

Smírčí soud rozhoduje neveřejně většinou hlasů na čí straně je právo. Jeho rozhodnutí je konečné a může býti podkladem pro pokárání viníka.

§ 12.

Rozchod spolku

Spolek se rozejde, když se na tom usnese valná hromada k tomu účelu svolaná tříčtvrtinovou většinou hlasů přítomných členů. Valná hromada musí ustanoviti poslední ustanovení o jmění spolku.

Tyto stanovy byly schváleny Zemským úřadem v Brně dne 3. ledna 1939, zaregistrovány Ministerstvem vnitra České republiky dne 29. 11. 1990 pod čís. VSP/1-3364/90-R a upraveny valnou hromadou Slováckého krůžku dne 15. 1. 1991, 30. 1. 1992, 14. 4. 1997 a 1. 12. 2000.

Bankovní spojení Slováckého krůžku je: Česká spořitelna, a. s., č. ú. 1343443369/0800

Směrnice č. 1/2004 o správě krojového fondu

Výbor Slováckého krúžku v Brně v souladu s platným zněním Stanov Slováckého krúžku v Brně vydává tento interní předpis – Směrnici č. 1/2004 o správě krojového fondu Slováckého krúžku v Brně:

I.

Slovácký krúžek v Brně je výlučným vlastníkem krojového fondu, jehož součástí jsou soubory lidových krojů z oblastí moravského Slovácka a Kopanic. Specifikace jednotlivých krojových souborů je uvedena v příloze č. 1 k této směrnici.

II.

Slovácký krúžek je oprávněn a povinen užívat krojový fond k vlastní činnosti spolku a k reprezentaci spolku navenek. Za tím účelem a v souladu s dále uvedenými pravidly poskytuje Slovácký krúžek jednotlivé krojové soubory či jejich části do dočasného užívání svých řádných členů, výjimečně čestných členů a dětských členů souboru Slováček

Touto směrnici není řešena správa části krojového fondu užívaná výlučně pro potřeby dětského souboru Slováček.

III.

Na poskytnutí krojového souboru či jeho části (dále jen „kroj“) nevzniká členovi Slováckého krúžku v Brně právní nárok.

O přidělení kroje členovi Slováckého krúžku v Brně rozhoduje vedoucí příslušné složky, který to oznámí osobě spravující krojový fond. O předání, převzetí a podmínkách dočasného užívání bude mezi Slováckým krúžkem v Brně a členem spolku uzavřena písemná smlouva o výpůjčce, jejíž součástí je předávací protokol obsahující popis stavu předávaných krojových součástí. Smlouva bude vyhotovována ve dvou stejnopisech, z nichž jeden obdrží Slovácký krúžek v Brně a jeden zůstane členovi. Slovácký krúžek je povinen originál smlouvy o výpůjčce archivovat po dobu členství člena ve Slováckém krúžku a dále po dobu, dokud nebudou všechny součástky kroje členem vráceny a vyrovnány případné další nároky spolku plynoucí z odpovědnosti za škodu.

Vedoucí taneční nebo pěvecké složky může rozhodnout o povinnosti člena kroj vrátit. Důvodem pro vrácení kroje je:

- zjištění, že člen nepečuje o kroj s náležitou péčí, čehož důsledkem je zhoršený stav kroje oproti stavu v okamžiku předání a převzetí se zohledněním běžného opotřebení

- opakovaná bezdůvodná neúčast na vystoupeních Slováckého krúžku a jiných akcích, kde je účast členů Slováckého krúžku v krojích očekávána a žádána
- jiné závažné nebo opakované porušení členských povinností člena Slováckého krúžku, jejichž důsledkem může být vyloučení člena z řad členů Slováckého krúžku v Brně
- zánik členství ve Slováckém krúžku v Brně

IV.

Správou krojového fondu je pověřen člen Slováckého krúžku, který je členem výboru.

S pověřeným členem výboru musí být uzavřena písemná smlouva o správě krojového fondu Slováckého krúžku. Obsahem této smlouvy bude úprava práv a povinností obou smluvních stran, včetně úpravy odpovědnosti obou účastníků za škodu na krojovém fondu, rozsah výše náhrady škody a doba, na niž se smlouva s pověřeným členem výboru uzavírá. Nedílnou součástí této smlouvy bude položkový inventurní soupis krojového fondu Slováckého krúžku.

Nebude-li mezi členy výboru Slováckého krúžku osoba, která by správu krojového fondu zajišťovala, lze se souhlasem výboru uzavřít smlouvu o správě krojového fondu uzavřít i s nečlenem výboru Slováckého krúžku.

Osoba pověřená správou krojového fondu je povinna o něj pečovat s péčí řádného hospodáře tak, aby na majetku Slováckého krúžku nevznikla škoda.

Slovácký krúžek je povinen zajistit na vlastní náklady vhodné skladovací prostory, vč. vybavení k úschově krojového fondu a bezpečnostních opatření, aby osoba pověřená správou krojového fondu byla schopna plnit své povinnosti z této směrnice a smlouvy o správě krojového fondu plynoucí.

Osoba pověřená správou krojového fondu je povinna vést evidenci o předaných krojových souborech a jejich jednotlivých částech a kdykoliv na vyžádání členů výboru ji předložit k nahlédnutí. Jednou ročně osoba pověřená správou krojového fondu provede za účasti dalšího člena výboru podrobnou položkovou inventuru krojových součástí, která bude v jednom vyhotovení založena u zápisů ze zasedání výboru Slováckého krúžku.

V případě ukončení platnosti smlouvy o správě krojového fondu bude učiněna dvěma členy výboru a osobou, která byla dosud pověřena správou krojového fondu inventura krojového fondu a bude ke dni skončení platnosti smlouvy sepsán předávací protokol, jehož

součástí bude popis stavu předávaného krojového fondu nacházejícího se ve skladovacích prostorách Slováckého krůžku. Osoba pověřená správou krojového fondu neodpovídá za ztrátu, poškození, zničení a zcizení krojových součástí předaných do užívání členům Slováckého krůžku.

V.

Osoba pověřená správou krojového fondu informuje průběžně výbor Slováckého krůžku v Brně o potřebách na opravu krojových součástek, popř. o nutnosti doplnění krojového fondu novými krojovými součástkami.

Výbor rozhoduje o výši finančních prostředků vynaložených na opravy a obnovu krojového fondu a schvaluje způsob úhrady. Bude-li se jednat o akutní potřebu náhle se vyskytnuvší potřeby opravy nebo koupě nové součástky v době mezi zasedáními výboru, může ojedinele o úhradě těchto nákladů rozhodnout starosta, v jeho nepřítomnosti místostarosta Slováckého krůžku, o čemž bude výbor informován na nejbližším zasedání.

VI.

Tato směrnice č. 1/2004 byla přijata na zasedání výboru Slováckého krůžku v Brně dne 7. 12. 2005 a její úplné znění je založeno spolu se zápisem z jednání výboru.

Směrnice č. 1/2004 nabývá platnosti a účinnosti dnem 1. 1. 2005.

Valná hromada Slováckého krůžku v Brně bude se směrnicí č. 1/2004 seznámena na nejbližším jednání. Do té doby bude směrnice k nahlédnutí členům Slováckého krůžku v Brně kdykoliv na požádání u starosty Slováckého krůžku nebo u osoby pověřené správou krojového fondu.

Nedílnou součástí této směrnice je Příloha č. 1 obsahující specifikaci krojových souborů užívaných k činnosti Slováckého krůžku v Brně.

V Brně dne 7. 12. 2004

starosta Slováckého krůžku v Brně

Krůžkozor

Za podpory Magistrátu města Brna vydává Slovácký krůžek v Brně.

Vychází zpravidla čtyřikrát ročně.

Je též publikován na internetové adrese [www. kruzek. cz](http://www.kruzek.cz).

Príspevky posílejte na adresu [vlinhart@bvk. cz](mailto:vlinhart@bvk.cz) nebo je předejte členům výboru.

Odpovědní redaktori Václav Linhart a Eva Podbrdská.

Náklad 200 výtisků.